

Ачела сутра:

(Към голия аскет Кашяпа)

„Така съм чувал. Веднъж Благословеният беше близо до Раджагаха в Бамбуковата горичка, при Светилището на Катериците. Тогава рано сутринта Благословеният, наметнал си робата и носейки своята купа и друга роба, влезе в Раджагаха за милостиня. Кашяпа – голия аскет, го видя да идва отдалеч. Виждайки го, той отиде при него и му отправи учтиви приветствия. След обмяна на приятелски приветствия и вежливост, той застана отстрани. Както стоеше там, той каза на Благословения: „Бихме искали да попитаме Майстора Готама относно един въпрос, ако той би намерил време да отговори ”.

"Сега не е време за въпроси, Кашяпа. Ние сме навлезли сред къщите."

Втори път...

Трети път Кашяпа, голият аскет, изрече: "Ние бихме искали да питаме Майстора Готама относно един въпрос, ако той би намерил време да отговори".

"Сега не е време за въпроси, Кашяпа. Ние сме влезли в къщи".

Като му отговори така, Кашяпа голият аскет каза: "Това, за което искаме да запитаем, не е много".

"Тогава питайте, каквото искате".

"Майсторе Готама, е ли страданието само-причинено"?

"Не казвай това, Кашяпа".

"Тогава е това друго-причинено"?

"Не казвай това, Кашяпа".

"Тогава е и само-причинено, и друго-причинено"?

"Не казвай това, Кашяпа".

"Тогава такъв ли е случаят, че страданието, бидейки нито само-причинено, нито друго-причинено, възниква спонтанно"?

"Не казвай това, Кашяпа".

"Тогава не съществува ли страданието"?

"Не е вярно, Кашяпа, че страданието не съществува. Страданието съществува".

"Добре, в такъв случай, Майстор Готама не знае или не вижда страданието"?

"Кашяпа, не е вярно, че аз не зная или не виждам страданието. Аз зная страданието. Аз виждам страданието".

"Добре, но на въпроса: „Е ли страданието само-причинено?“, вие казвате: „Не казвай това, Кашяпа“. На въпроса: „В такъв случай не е ли то друго-причинено?“, вие казвате: „Не казвай това, Кашяпа“. На въпроса: „Тогава е ли то само-причинено и друго-причинено?“, вие казвате: „Не казвай това, Кашяпа“. На въпроса: „Тогава е ли страданието нито само-направено, нито друго-направено, а възниква спонтанно?“, вие отговаряте: „Не казвай това, Кашяпа“. Когато питам: „Тогава страданието не съществува ли?“, вие отговаряте: „Не е вярно, Кашяпа, че страданието не съществува. Страданието съществува.“ Когато питаме: „Добре, в такъв случай, дявали Майстор Готама не знае или не вижда страданието?“, вие казвате: „Кашяпа, не е вярно, че аз не зная или не виждам страданието. Аз зная страданието. Аз виждам страданието“. Тогава обяснете ми страданието, Благословени господарю!". Учете ме относно страданието, Благословени господарю! "

"Онзи, който действа, е онзи, който изпитва [резултата от действието], следва от етерналисткото твърдение: „Съществуващо от самото начало, страданието е само-причинено.“ „Онзи, който действа, е различен от онзи, който изпитва резултата от действието.“, следва от аниhilационисткото твърдение: „За едно съществуване

обезпокоено от чувства, страданието е друго-причинено”. Отбягвайки тези две крайности, Татхагата учи Дхарма на Срдния път...”

Следва излагането на причинната верига според взаимобусловеността:
невежество – нагласа – съзнание – име-форма – шест сетива (зрение, слух, осезание, вкус, миризма, мислене) – контакт – чувство – стремеж – привързаност – ставане.